

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 42. Dominicus Soto mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](#)

reticos zelo exarsisse demonstret, atque Sæcul. XVI.
A.C. 1560.
huic apologiæ titulum præfigat: *Opus quadripartitum de compescenda hæreticorum petulantia.* Denique ex ejusdem Scriptoris calamo profluxit aliis tractatus de ponderibus, & liquidorum mensuris, quas ad æquum valorem reducere nitebatur. Decessit tandem hoc anno Parisiis, sepultusque est in Ecclesia D. Pauli, ubi sepulcralis inscriptio ejus monumento incisa hodie legitur. Ceterum Robertus mira in scribendo facilitate pollebat, quamvis stylo nimium prolixo usus non raro declamatorem agat.

§. XLII.

Dominicus Soto mortuus.

Alter erat Dominicus Soto Anno re-
stauratæ salutis millesimo quadrin-
gentesimo nonagesimo quarto Hispali in
Hispania natus, qui semetipsum non-
nisi hortulani filium fuisse fatetur: ast
trigesimo ætatis anno Burgis Ordinem
S. Dominici ingressus, & Parisiis studio-
rum curriculum emensus erat, ubi etiam
liberalium artium Magister creabatur,
ac Compluti Philosophiam tradebat:
porro Religiosum hoc institutum pro-
fessus mutato Francisci nomine, quod
antea gerebat, Dominicus nominaba-
tur; postquam vero solemni sponsione

Q q 3

sele

*Bellar. de
Script. Eccl.
Sixt. Senens.
Bibl. l. 4.
Poffvin l. c.
Dupin. p. 3.*

Sæcul. XVI. sese Deo dicaverat, Burgis, Salmanticae, & alibi literas tradere pergebat,
A. C. 1560. simulque suos tractatus Philosophicos divulgabat, quos inter præcipui erant commentarii in Aristotelis Philosophiam. Postea a Carolo V. Cæfare, cui a confessionibus erat, ad Segovensem Episcopatum destinabatur, hanc tamen dignitatem constanter respuebat, dum autem per plures annos tædioso Cæfarei Confessarii munere functus erat, tandem ex aula discedendi facultatem impetrabat, ut novas hærefes totis viribus bellandi spatium nanciseretur. Hanc ob rem suam operam jungebat Martino Olavo, qui paulo post Societatem Iesu a D. Ignatio fundatam ingrediebatur; ambo autem hi Viri eruditione prorius conspicui Dilinganæ Universitatis recens erectæ curam habere, ab Ottone Truchfesio Augustano Episcopo jubebantur: evolutis autem aliquibus annis Dominicus in Hispaniam redux a Philippo in Angliam decernebatur, ut ibidem in Oxoniensi Universitate Divi Thomæ doctrinam traderet. Demum anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo quinto non sine ingenti nominis sui fama Tridentinæ Synodo interfuit, ibique cum magno omnium applausu publice perorabat, eum que comitabatur Bartholomæus Caranza ejusdem Instituti alumnus,

pus, qui postmodum Toletanus Archi-
episcopus est renuntiatus. Ceterum
Dominicus, dum Tridento discesserat,
dissidia inter Bartolomæum de Las-Ca-
sam, & Sepulvedam ob Indiarum ex-
pugnationem, & Indorum libertatem
exorta componere a Carolo V. jussus est,
qua lite felicitcr decisa Salmanticam
reversus ibidem sexaginta sex annos na-
tus extremum clausit diem, juxta Scri-
ptorum nonnullos die decima quinta
Novembris, quamvis alii obitus sui
diem ad sextam Decembris Anni mil-
lesimi quingentesimi sexagesimi rejiciant.

§. XLIII.

Hujus Scriptoris opera.

Inter ingenii sui monumenta, quæ
Soto posteris reliquit, recensetur:
I. Tractatus de natura, & gratia in tres
libros divisus, ac Patribus Tridenti con-
gregatis nuncupatus, quem Anno post
Christum natum millesimo quingentesi-
mo quadragesimo septimo ipsus publici
juris fecit, atque in eo circa peccatum
Originale, liberum arbitrium, & justifi-
cationem Concilii Tridentini doctrinam
propugnat, ac insuper ad peccatorum
remissionem in Sacramento poenitentiæ
actum charitatis requirit, Catharini
vero sententiam circa' justificationis
certitudinem impugnat. II. Edidit tra-

Qq 4 statum